Ч. 192. Второк 8 вересня (26 серпня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Внутрішні справи. — З'їзд в Зальцбурзі і Берхтесґадені. — З Туреччини. — Справа мароканьска.

Виконуючий виділ молодоческої партиї відбув в днях 3 і 5 с. м. засіданє під проводом дра Скарди і видав слідуючий характеристичний на теперішні внутрішні відносини комунікат: На першім засіданю обговорено приготовленя до сесиї соймової та ухвалено ряд внесень і предложень. На другім внесеню принято одноголосно внесенє, що поступованє посла Брдліка, міністра торговлї Фідлєра і пос. дра Крамаржа в справі переговорів з Вільгельмом Кестранком (справа достави рур) признає ся зовсім коректним. — Заяву пос. дра Чорногорского, що він віддає свій мандат до розпорядимости виконуючого виділу, принято до відомости і ухвалено одноголосно задержати собі рішенє в сій справі аж до повного виясненя і сконстатованя фактичного стану річи. В присутности міністра торговлї дра Фідлєра переведено основну дебату над політичним положенєм, при котрій всі члени, які в ній брали участь, сконстатували невдоволенє зі становища правительства супротив ческого народу.

В послїдних тижднях показало ся, що події в Туреччинї не позістали без впливу і на т. зв. окуповані краї; всілякі партиї і народности в сих краях споглядають з завистию на новий лад в Туреччинї тай собі зачали домагати ся свободи і самостійного становища окупованих країв. Найголоснїйше зачали виступати радикальні Серби і утворили нараз акцийний комітет, котрий передав міністрови справ заграничних бар. Еренталеви меморандум, жадаюче повної автономії Босни, покликуючись на суверенність султана в Боснї. Відтак оповіщено фузию всїх сербских ґруп, щоби тим способом показати перевагу сербского елементу в Боснї а рівночасно шукано опори в Сербії і Чорногорі. Католицкі Хорвати під проводом архієпископа Штадлєра з нагоди торжества цїсарских уродин демонстрували за прилученєм Босни до Хорватиї. Тепер же виступила ще й магометаньска поступова партия і в своїй ґазеті „Муслїманска Совєст" ставить проґраму змін, яких домагає ся для краю, але рівночасно і противить ся рішучого тому, щоби Боснї і Герцеґовинї надавати якусь самостійність державну і прилучувати її до якоїсь держави. Партия та домагає ся автономії краю, репрезентациї краєвої свободи слова і зборів і т. д.

Всї тоті жаданя всїляких партий прийдуть під нараду в спільних делеґациях з кінцем сего місяця а поки що їздять по Боснї члени делеґаций — між иншими давнїйший міністер торговлї Бернрайтер, социялїстичний посол Немец і кількох мужів довіря християньско-социяльної партиї та роблять свої студиї, щоби відтак порозуміти ся з проводирями своїх партий в краю. Босаньске правительство краєве, котрого шеф бар. Буріян кінчить також свою подорож інформацийну по Боснї, дає знати, що оно готове заводити в краю постепенно автономні інституциї і приготовляє вже утворене палати торговельної і палати адвокатскої та хоче завести постепенно автономні репрезентациї громадскі а відтак повітові, але поки що противне автономній конституциї і репрезентациї краю.

Бюро телеґрафічне подає з Берхтесґаден слідуючу звістку: По стрічи міністра справ заграничних, бар. Еренталя, дня 4 с. м. з італїяньским міністром справ заграничних Тіттонїм в Зальцбурзї, зложив міністер дня 5 с. м. візиту в Берхтесґаденї німецкому секретареви державному Шенови, з котрим знає ся близше ще з Петербурга і жиє з ним в дружбі. Як

---

18)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З англійского — Томи Кобба.

(Дальше)

Др. Вірет не знав, що на то сказати; по его розумнім, поважнім лици видко було, що він добре надуже ся. — Припустім — відозвав ся він, наконець, що була би дійстно така особа, то на всякий случай були би то якісь дивні відносини. Але чи ми того певні? Сьвідком на то єсть лиш якась дурнувата дївчина а навіть колиб ми й такого сьвідка приняли за важного, то де доказ того, що тота якась незнакома женщина стоїть в звязи з Овеном?

— А що, то він вчера виразно зрадив ся; Фльоренсия то так само добачила як і я. Леди що она зачала розповідати про пригоду Гальшки, як він поблїд був мов труп. Нема сумніву, що він знає все про тоту якусь дивну женщину!

— Може бути — сказав др. Вірет — але то все ще не дає нам права до висновку, що она могла би нам щось сказати про пана Дервента. Як би она то могла, то була би вже давно без обави розповіла. Мушу рішучо відперши гадку, мов би она стояла в якійсь звязи зі злочином — тота женщина не мала рішучо нїякої причини зробити вашому стрийкови щось злого.

Арнольд вложив руки в кишенї і визиваюче видивив ся на доктора Вірета. — Чи ви ще нїколи не чули про убийство, доконане і без якоїсь провідної причини? — спитав він злїзливо.

— Арнольде! — відозвала Фльоренсия — як ти можеш щось такого припускати?

— Слухай, Фльоро, — говорив Арнольд дальше — я вже раз тобі казав, що я пробую лиш уставити рахунок імовірности. — Ви, па не доктор, певно лїпше знаєте о манїї убиваня людий як я. Припустім, що тота жінка єсть несповна розуму.

— В такім случаю віддали би її були певно під лїкарску обсервацию.

— Так і повинно бути, але ми не знаємо, чи того й не роблено. Припустім, що то була би Ферфордова жінка і від часу до часу діставала якихсь нападів божевільности — ви яко лїкар знаєте про такі случаї; — чи не могли би ми для того зовсїм справедливо здогадувати ся, що она одної ночи, тої самої, коли стрийко Родерих пропав, дістала якогось сильного нападу?

— Не можливо! Сьмішно! — відозвав ся доктор Вірет. — Нїколи в моїм житю не чув я так нерозумного здогаду! В такім случаю жінка лишила би тїло в тім місци, де доконала би злочину.

Коли він так говорив, впали его очи на поблїдле лице Фльоренсиї — видко, що такий здогад, хоч і як він був нерозумний, мусів її прикро вразити. Арнольдове систематичне поступованє надавало ходови его гадок якоїсь тїни імовірности та й нїхто, хиба лиш інспектор Гольт, не уставляв доси нїякої теориї.

— Не конче, не конче — перечив Арнольд докторови. — Неодні з таких божевільних такі хитрі як сам чорт. Колиб тота женщина не була несповна розуму, то як би можна її спосіб житя, цїлу тоту проклятутайну пояснити? А щож она иншого як не божевільна?

Др. Вірет, котрому вже за богато було перечити ся з Арнольдом, попращав ся і вернув домів а Арнольд, хоч Фльоренсия небавком опісля пішла була до Анни, не перестав її переконувати о своїх поглядах.

— Не забувай, Фльоро, на то — говорив він при вечери, — що я працюю так само для тебе як і для себе. Я далекий від того, щоби кидати підозріне на тоту якусь женщину або на Ферфорда. Обоє можуть бути так невинні як я і я би подвійно тїшив ся, як би менї рівночасно з відкритєм правдивого стану річи удало ся поставити доказ їх невинности.

Фльоренсия, вислухавши переконуючої бесїди свого первого брата, зацікавила ся остаточно й сама, чи може тота женщина, що укриває ся в „Лїснім видї", не єсть поправдї жінкою Овена.

В тій самій порі, коли Фльоренсия пішла на ніч до недужої Анни, стояв Йосиф Боджер у вікнї своєї комірчини і споглядав на місяць, котрий заходячи виднїв ся понад самими вершками дерев. Дім закривала вже глубока пітьма, але ніч була особливо красна і Йосиф сподївав ся, що особа, котрої поведенє его особливо

в Зальцбурзї так і в Берхтесґаденї обговорювано актуальні справи межинародної полїтики і при тім потвердила ся на ново дуже відрадна гармонія в пониманю кабінетів союза трох держав.

Дальше доносять з Берхтесґаден: Бар. Еренталь нараджував ся кілька годин з секретарем державним Шеном а відтак був у него на сніданю. Стрічу сю обох мужів державних треба уважати за відрадне потверджене гармонії межи державами, що творять потрійний союз.

З Константинополя доносять: Комунікат виданий о стрічи міністрів Тіттоні'ого і Еренталя в Зальцбурзї, котрий оголосив засаду при хильного і вижидаючого становища супроти нового правлїня в Туреччинї з тим, що она сконсолїдує ся і стане ся чинником мира в Европі, зробили на Портї і в молодотурецких кругах як найлїпше враженє.

Після інформациї з достовірного жерела молодотурецкий комітет зажадав від великого везира, щоби султан поінформував міністрів о довірочних переговорах ведених від ряду лїт з всїлякими державами, бо того треба конче зі взгляду відповідних відносин Туреччини до заграничних держав. Султан мав обіцяти, що сповнить то бажанє.

З Марокка все ще нема певних вістий, чи там удержить ся дотеперішний султан Абдул Азіс, чи запанує его брат Мулей Гафід. Після новійших вістий приклонники Абдул Гаміда мали страшенно побити войско Мулея Гафіда а в Марекешу мала залога убити навіть ґубернатора, котрий Мулея Гафіда проголосив султаном.

Новинки.

Львів, дня 7-го вересня 1908.

— **Іменованя.** П. Мінїстер просьвіти іменував в порозуміню з п. Міністром рільництва ц. к. краев. референта для справ ветеринарийних, Фр. Понїцкого, правительственним комісарем для строгих іспитів ветеринарийних, які в шкільнім роцї 1908/9 будуть відбувати ся в ц. к. академії ветеринариї у Львові, а інспектора ветеринариї Генр. Лянґа его заступником.

— **Пересїчна цїна торгова свинини в** місяци серпни с. р., маюча служити після закона з 7 вересня 1905 Дн. з. д. ч. 163 за основу до виміру відшкодованя зі скарбу державного за різані свинї, дорізувані на основі згаданого закона в місяци вересни 1908 виносить 1 К 38 с.

— **Народний фестин в Дрогобичи** устроюють Тов—а руских ремісників „Зоря“, „Руска Захоронка“ і філїя „Просьвіти“ дня 13 с. м. о годинї 2 по полудни сполучений з фантовою льотериєю і з вправами руских Соколів зі Стрия. Дохрестних Русинів просить ся о численну участь.

— **Огнї.** В Острівчику теребовельского повіта згоріло онигди кілька будинків тамошних господарів і жидівска школа. Шкода виносить кільканайцять тисячів корон. Займило ся від того, що дїти на подвірю жидівскої школи пекли кукурудзу. — В Карові селї віддаленім від Угнова на 5 кільометрів згоріло сими днями 7 загород селяньских. Причиною огню стались дїти, що бавились сірничками.

— **Дрібні вісти.** Стан шкарлятини з днем 4 с. м. був у Львові слїдуючий: Подужало 16, умерло 1, позістало в лїченю 253 осіб. — Львівска залога вернула з маневрів. — Хорого на умі чоловіка, котрий сказав, що називає ся Іван Семук, придержано онигди на Личаківскій улици і віддано під опіку комісарияту. — В Києві занедужало доси на холеру 25 осіб, а померло 7.

— **Добре єму так!** З чужого нещастя не треба тїшити ся. Але коли хтось для своєї забавки або примхи робить або лиш міг би зробити шкоду другим а навіть позбавити їх здоровля або й житя, як то часто роблять тоті панове шпортовцї, що в шаленім розгонї їздять самоїздом улицями міста загрожуючи в той спосіб житю других, то коли такому шпортовцеви стане ся якась пригода, кождий мимоволї скаже: Добре єму так! А так стало ся тому, що їздив самоїздом ч. 857 по Львові. Онодї полїцийна станиця при ул. Личаківскій обжалувала того шпортовця о шалену їзду, а зі станиці при ул. Галицкій наспіла звістка, що той сам шпортовець около 8 год. рано виїхав самоїздом на тротоар при ул. Галицкій, перевернув ся і потовк ся тяжко. Тепер має шпорт, якого хотїв.

— **З житя „артистів“.** За Личаківскою рогачкою кочує громада сербских Циганів, між котрими єсть також і „артист“ Живко Йованович, котрий при помочи малпи, також в своїм родї „артистки“, працює на удержанє родини, зложеної з жінки і кількоро дїтий. В тій самій громадї єсть ще й другий „артист“ Михайло Дмитрович, котрий показує таку штуку, що на біднїйшій братиї доробляє ся гроший. Він позичив Йовановичеви 23 К, а не могучи відобрати від него процентів нї капіталу, забрав єму малпу і втїк з нею до міста. Малпа однак вірна своєму панови не хотїла его слухати і замість показувати штуки зачала таке виробляти, що аж зробило ся збіговиско на ул. Кравівскій, що спонукало полїцию витранспортувати Дмитровича знов за рогачку з тим, щоби не важив ся вертати до міста. Справу власности малпи будуть тепер мусїли оба артисти рішити самі між собою.

— **Пожарна секция львівского „Сокола“** вислала до підпису всїм пожарним філїям бланкети петиций о краєву запомогу на цїли пожарництва. В долученім до петиций письмі виказано точно і ясно, хто має підписати петицию і о що розходить ся. Мимо того надходять до львівского „Сокола“ петициї лише з підписом голови і справника філїї. Тому пожарна секция заповідає, що петициї бес підписів всїх членів дотичної філїї, а евент. і без потверджень урядів парохіяльних і громадских буде звертати філїям на їх кошт до зібраня підписів. Підписані петициї належить прислати на адресу „Сокола“ у Львові, ул. Руска ч. 20, найдальше до дня 15 с. м.

— **З головного комітету ратункового.** Дня 4 вересня с. р. відбуло ся четверте засїданє головного комітету ратункового. По переведенїй дискусиї ухвалено, що з кредиту удїленого Мінїстерством на безпроцентові позички для середних рільників — позички будуть удїлювані рільникам середним ведучим господарство на обшарі що найбільше 250 гектарів (около 435 морґів), котрі в наслїдок елементарної катастрофи загрожені суть в своїй екзистенциї господарчій а то як властителям так і ужиткуючим і посесорам, скоро їх плоди після оцїнки шкід, переведеної для відписаня податків, суть зовсім знищені або бодай в трох четвертих частях ушкоджені.

Кожда позичка має бути забезпечена або гіпотечно в границях реальної вартости майна або також за порукою двох осіб маючих відповідні услівя, або наконець запорукою союзів або институций фінансових або господарских. Позички будуть безпроцентові, сплачувані в рівних піврічних ратах 1. січня і 1. липня

обходило, може вибере ся на свою незвичайну прогульку. Хоч він за кождий раз, кілько разів видів, що она виходить з дому, пішов обачно за нею та й тої ночи, коли Гальшка була перепудила ся, так близько ішов за нею, що мусїв борзенько сховати ся, щоби его не побачити, що все таки не міг відкрити, куди она ходить. Ходила она звичайно в одну і ту саму сторону та й вертала тою самою дорогою назад домів; хоч би Йосиф слїдив був за нею й цїлими місяцями, то все-таки анї о волос не став би був розумнїйший з того.

Так стояв він і нинї при своїм вікнї, дивив ся на заходячий місяць і нарікав в души на безуспішність своїх заходів, аж нараз побачив на темний перед тим грядцї якесь сьвітло, котре навело его на здогад, що хтось єсть в кухни і розложив там огонь.

Як би Йосиф міг неспостережено дістати ся до того добре єму знаного місця? Він розважив собі коротко і вже знав як; сховав до кишенї кілька потрібних знарядів і взяв ся зараз до дїла.

Із задної сторони дому було вікно від помивальнї на долинї а перед ним сухий рів. Там уставив ся Йосиф, але добачив, що вікно не лиш замкнене, але й заслонене спущеною заслоною. Як би не то, міг би він був роздивити ся по цїлій кухни, бо дверї межи нею а помивальнею стояли звичайно отвором. Отворити вікно він не важив ся — бояв ся, щоби лоскіт, без котрого би не обійшло ся, не зрадив его. Виймив для того долїтце з кишенї, повів ним зручно вздовж берегів шиби, обрізав кіт глубоко з трох боків і придержав шибу пальцями, а відтак обрізав ще й з четвертого боку і аж тогди виймив шибу та поклав єї осторожно на край рова і виймив бритву. Аж дух запер в собі, коли острим вістрем дотулив ся заслони. Як легко могла би була заслона зашелестїти і его зрадити або Ферфорд подивити ся на вікно в тій хвили, коли вістре різало заслону! Вже чув, як огонь в печи тріщав — та на що він горів? Шарпнув раз з гори на долину а відтак два рази в поперек і кляпа була готова. Боджер відхилив єї а его праве око могло легко заглянути кріз зроблений отвір до середини.

Він міг лиш половину кухнї добре добачити і в нїй розглянути ся. Коло печи стояв Овен з заложеними на груди руками а лице его було від огню осьвітлене. Неохота а заразом і відраза пробивали ся в чертах его лиця.

Щез десь на коротку хвильку а відтак явив ся знову з якимсь пакунком в брунатнім папери, кинув той пакунок в огонь і придушив его щипцями до грани. Відтак щез знов і вернув з якоюсь фляшкою, з котрої вилляв щось на огонь і скочив чим борше взад, підчас коли полумінь з великою силою бухнула до гори.

Профіль Овена зарисовував ся виразно від темної глубини, коли він сїв собі на конець кухонного стола і заложивши руки та затиснувши губи, дивив ся, як огонь поволи потахав, як послїдний відблеск грани порушав ся поволи мов би якийсь дух по стїні і стели, аж полумінь зачала поволи потахати і остаточно таки зовсїм потахла.

Коли Овен вийшов з кухнї, отворив Йосиф вигідно вікно і вліз до середини. Хоч і засьвітив сьвічку і перешукав старанно попіл, не міг відкрити нїчого такого, по чім міг би був пізнати, що тут спалено. Коли по годинї вийшов звідси, не міг на то знайти так само нїякого пояснення, як і на неодно, що доси видів. Не забув ще ногами потовчи шиби, котру поклав був на краю рова, — щоби може панї Кавдрі здогадувала ся, що то она сама випала; на всякий случай мимо всеї єї обачности ледви впала би она була на гадку, що то Боджер єї виймив і потовк.

14. Глава.

Арнольд іде в гостину.

— Як має ся стара Анна, Фльоро? — спитав Арнольд в суботу рано при снїданю. — Чи спала добре?

— Мала великі болї — відповіла она. — Кілько разів задрімала, будила ся зараз, бо мало не удушила ся. Доктор Вірет каже, що она при такім нападї повандрує на тамтой сьвіт.

— Найвиразнїйша Angina pectoris*) — сказав Арнольд, показуючи свою мудрість. — Треба, щоби ти наймила яку жінку, котра би сидїла коло неї, бо тобі годї.

— Ти знаєш, що нема звідки; мушу сама робити, що можу, а відтак і Анна не якась знатна собі служниця.

— Коли так, то що иншого — сказав Арнольд. — Впрочім я мушу піти нинї в гостину, Фльоро.

(Дальше буде).

*) Нервова недуга серця подібна до корчів, при котрій в чоловіцї дух так запирає, що він аж душить ся і дістає великого страху.

кождого року, почавши від 1. січня 1910 а кінчачи 1. липня 1918 р. Позичка не може переступати 5000 кор. Подане о позичку треба вносити найдальше до 10. жовтня на руки дотичного Староства на формулярах, які ц. к. Староства будуть безплатно видавати тим, що зголосять ся.

Наспіваючі поданя будуть Староства предкладати зі своїми внесенями п. Намістникови, о скілько однак тоті внесеня мали би бути неґативні, то поінформують ся насамперед в повітовім комітеті ратунковім. О уділеню позичок буде рішати п. Намістник на основі ухвали головного комітету ратункового.

— Справа недвижимости Великодних сьвят. Як звістно, Великдень єсть сьвятом движимим, значить ся, не припадає завсігди на одну і ту саму неділю, лиш може почавши від 22 марта пересувати ся кождого року инакше а тота зміна може відбувати ся 35 разів. В найновійших часах, коли порушено справу поправи і зміни календаря не лиш т. зв. юліяньского або старого стиля але й календаря григорияньского або нового стиля, піднесено також гадку зробити з Великодня недвижиме сьвято, котре не пересувало би ся як доси що року инакше, але припадало завсігди на одну і ту саму неділю.

Справу сю порушено тепер також і в Празі на міжнароднім конґресі палат торговельних. Конґресови предложено именно пропамятне письмо, в котрім виказано наглядно, яка недогода буває з того, що се сьвято єсть движиме. Великдень — сказано там — подібно як і Різдво єсть тим сьвятом, котре для многих галузий промислу і торговлі а особливо для виробу і продажи таких товарів як: обув, біле, одіж, парасолї, капелюхи, забавки, товари ґалянтерийні і т. п. має дуже велике значінє. Конґресови предложено длятого слідуючу резолюцию:

Великі зміни що до часу, в якім припадає Великдень, мають для широких кругів великі недогідности. Зі взгляду на то, що після церковного звичаю перший день Великодних сьвят мусить завсігди припадати на неділю, установлене сего сьвята на якийсь один день в календари єсть виключене. Зато і з церковної сторони не мають тепер нїчого против того, щоби великодну неділю установити недвижимо по якімсь календарскім дни. Длятого для усуненя тих змін здає ся бути відповідним і можливим до переведеня установити, щоби Великдень припадав раз на завсігди на першу неділю по 4 цьвітня. Міжнародний конґрес палат торговельних встоює ся за стремлячою до того міжнародною умовою, котру треба би навіть в тім случаю перевести, коли би Росия не рішила ся завести у себе григорияньский календар.

— Пожари в Галичині в 1907 р. На основі донесень зверхностий громадских до повітових виділів кр. Видїл укладає статистику пожарів, яка за 1907 рік представляє ся як слїдує: Пожарів було 767, при яких згоріло 1828 будинків мешкальних, 2517 будинків господарских, 24 промислових заведень, 8 церков і костелів, а 16 осіб втратило житє. Шкода заподіяна пожарами в 1907 р. виносить квоту 5,677.400 К, з чого було обезпечено на 1,881.500 К. Причиною пожарів були: в 28 случаях підпал, 31 підозрн. підпал, 121 необережність, 4 лиха будова, 28 удар грому а 516 случаях причина незнана.

— Хитре обманьство. Господар Андрій Вугляр з Вовчої гори, яворівского повіта, програв процес о коня а внаслідок того суд в Краківци розписав ліцитацию на его движимости. Вугляр приїхав тоді до Львова шукати тут правної поради та й знайшов єї небавком в — шинку Танненбавма при Стрілецкій площи, де має свою „канцелярию“ покутний писар, Микола Іздебский. Отже той пан „гадукат“ порадив Вуглярезви вислати до суду в Краківци суму 208 К 99 с. і просити о застановлене ліцитациї а противника запізвати до суду в Добромили. Вугляр згодив ся на таке полагодженє справи а Іздебский написав подане і в присутности Вугляра вложив в куверту подане і 208 К 99 с. а відтак пішли оба на почту. Іздебский казав Вугляреви чекати на улици а сам пішов надати лист і гроші. Коли за хвильку вийшов, дав Вугляреви два рецепіси а за всї свої труди дістав тоді 12 корон. — Аж по пільканайцяти днях переконав ся Вугляр, що став ся жертвою мантія, бо пан „гадукат“ вислав лиш 8 К і 99 с. а прочих 200 задержав для себе. Тоді Вугляр приїхав до Львова, відшукав Іздебского і казав его арештувати.

— Відложені вписи до женьскої ґімн. З причини пануючої у Львові пошести шкарлятини відбудуть ся вписи учениць до приготовляючої, I, II і III кл. прив. женьскої гімназиї СС. Василиянок аж в днях 12 і 14 вересня в год. 11—12 і з 3—6, вступні іспити до кл. приготовляючої і I і приватні іспити до кл. приготовляючої і I і приватві з I і II кл. 14 вересня, вступні до кляс II і III 12 і 14 вересня, а поправчі 12 вересня. Шкільний рік зачинає ся Богослуженем в церкві СС. Василиянок дня 15 вересня о год. 8 рано. При сім звертає ся увагу інтересованих, що леґітимациї до повороту учениць з ферий за половину цїни зелїзничих білетів III кл. яко виставлені дня 13 червня с. р. важні лиш до д. 13 вересня.

Телєґрами.

Ішль 7 вересня. Є. В. Цїсар виїхав дорогою на Відень до Будапешту.

Відень 7 вересня. Архікн. Франц Фердинанд виїхав до Мецу на цісарскі маневри в Альзациї і Льотарингії.

Відень 7 вересня. „Korr. Wilhelm“ доносить, що Архікн. Франц Сальватор і Архікнягиня Мария Валерия з 3 доньками виїдуть в середу рано о 9 год. з Ішля через Відень до Будапешту.

Прага 7 вересня. Участь в конґресі палат торговельних була величезна. Прибули делеґати з цілого сьвіта. Львівску палату торговельну репрезентував Бачевский. З великим торжеством витано депутацию париской ради міскої.

Будапешт 7 вересня. Всї часописи поміщають привітні статї з нагоди приїзду Монарха. Бурмістр у відозві до жителїв міста завзиває до можливо як найчисленнійшої участи в повитаню короля.

Константинополь 7 вересня. Ґазі Осман Нізамі-паша именований турецким амбасадором в Берлинї.

Париж 7 вересня. Зміни, які в Сан Себастіян постановлено зробити в змісті зредаґованої у Франциї францусько-ішпаньскої ноти, спричинили після „Matin-a“ нове опізнене висланя тої ноти до держав. Правительство францускe завізвало всїх амбасадорів і послів, котрі перебувають на урльоці, щоби зі взгляду на важні переговори, які розпічнуть ся в справі признаня Мулея Гафіда, вернули на свої становища.

Париж 7 вересня. Грецкий король виїхав до Копенгаґи.

Париж 7 вересня. З Маракеша доносять, що останки відділу Мтуґи заатакувало войско Мулея Гафіда в силї 10.000 мужа.

НАДІСЛАНЄ.

— Книжки на премії, польскі і рускі, апробовані Вис. ц. к. краєв. Радою шкільною, молитвенники народні по 50 с., 70 с. і 1 К. Хрестики і медалики та гарні образки доставляє Руске Товариство педаґоґічне у Львові. Замовляйте вчас або: 1) в Руск. Товаристві педаґоґічнім, Львів, ул. Сикстуска ч. 47; 2) або в Книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Театральна 1. або в склепі „Взаїмної помочи учит. в Коломиї — „Народний Дім“. — Книжки висилає ся лиш за надісланєм вперед гроший або за посліплатою.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче). 7·01, 11·40 **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·43,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40 **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Крехвецкий.

Курацийний
Виноград
найлучшої якости, солодкий, о великих китках, щодень сьвіжий 5 кл. 3 К 50 с. оплатно
Л. Альтнай, Версеч 35,
УГРИ.

Інсерати
принимае
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЕТИ ІЗДИ
на всі зелїзниці
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

Найдешевше можна купити лише
в Авкцийній Гали
ул. Сикстуска 32
меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерии,
старинности і все можливе до домового уладженя.
Порозуміне з провінциєю писемно.
Вступ вільний цїлий день.

Головна Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всїх дневників
і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).